

การรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นเรื่องของการศึกษาปัญหาพฤติกรรมของเด็กในสถานสงเคราะห์ เด็กชายบ้านบางละมุง ซึ่งมีสถานที่ตั้งอยู่ที่ตำบลโรงโปะ อำเภอมือเืองฯ จังหวัดชลบุรี เนื่องจากผู้เขียนมีความสนใจต่อพฤติกรรมของเด็กเหล่านี้เป็นอย่างมาก จึงเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้มาทำการวิจัย เพื่อจะได้ทราบถึงสาเหตุแห่งปัญหาพฤติกรรมต่าง ๆ (The problem of behaviors) ที่เกี่ยวข้องกับเด็กก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในสถานสงเคราะห์ และเมื่อเด็กเข้ามารับการอบรมในสถานที่ตั้งกล่าวแล้ว พฤติกรรมของเด็กเหล่านี้เปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้เป็นแนวทางเสนอแนะวิธีที่ดีขึ้น เพื่อประโยชน์ต่ออนาคตของเด็กในภายหน้า

หลักในการวิจัยเรื่องนี้ ผู้เขียนได้ดำเนินงานเป็นขั้น ๆ ดังนี้ คือ

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1) เลือกจากเด็กและเยาวชนชายล้วน ที่อยู่ในความควบคุมของสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านบางละมุงทุกคน ยกเว้นผู้ที่อยู่อาศัยเฉย ๆ โดยที่สถานสงเคราะห์จำหน่ายไปแล้ว แต่เด็กนั้นยังไม่ได้ไปไหน และเด็กที่ทางสถานสงเคราะห์จัดไว้ในจำพวกปัญหาอ่อน ซึ่งคงเหลือเด็กที่ทำการวิจัยเพียง 154 คน

2) เลือกเจ้าหน้าที่เป็นบางคน เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเด็กโดยตรง เช่น ผู้ปกครองนักสังคมสงเคราะห์ ครู และพอบาน

2. การรวบรวมข้อมูล ใข้อุปกรณ์ดังต่อไปนี้ คือ

1) แบบสอบถาม เพื่อสัมภาษณ์ เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการศึกษา

แนวความคิดของการวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง ดังเช่นตัวอย่างแบบสอบถามในภาคผนวกที่ปรากฏท้ายนี้ วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการศึกษาเด็กในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้ศึกษาจากตำรา และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็ก และชุมชน ตลอดจนประวัติของเด็กเป็นบางคนที่ทางเจ้าหน้าที่บันทึกไว้ แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

ก) แบบสอบถามสำหรับเด็กและเยาวชน แบบสอบถามนี้ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ ตามที่ได้ปฏิบัติกันใช้สัมภาษณ์เด็กที่เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 5 เด็กที่เรียนในสายอาชีพ และเด็กที่เรียนภายนอกสถานสงเคราะห์ แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ภาคคือ

ภาค 1 เกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ก่อนที่เด็กจะเข้ามาอยู่ในสถานสงเคราะห์ เช่น ประวัติส่วนตัวของเด็ก เศรษฐกิจและการเงิน การศึกษา การคบเพื่อน การใช้เวลาว่าง ความสัมพันธ์ในครอบครัว สุขภาพ ศาสนา และศีลธรรม แต่ละเรื่องแบ่งเป็นข้อย่อยรวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 30 ข้อ

ภาค 2 เกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ขณะที่เด็กเข้ามาอยู่ในสถานสงเคราะห์แล้ว คือ สภาพแวดล้อมทั่วไป ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับเจ้าหน้าที่ ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนต่อนักเรียน ระเบียบวินัย ความรับผิดชอบต่อนักเรียนและการทำงาน การรู้จักรักษาสุขภาพ อนามัย และความสะอาด การศึกษา เศรษฐกิจและการเงิน การใช้เวลาว่าง ปัญหาส่วนตัว พฤติกรรมพัฒนาของนักเรียน สรุปจากเรื่องราวต่าง ๆ นี้ แบ่งเป็นหัวข้อย่อย ๆ รวมทั้งหมดได้ 31 หัวข้อ

ข) แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ ใช้สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่เป็นบางคนที่เกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวแก่เด็ก เรื่องต่าง ๆ นั้นก็คล้ายกับแบบสอบถามสำหรับเด็ก ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวความคิดสำหรับพิจารณาร่วมกับของเด็ก เพื่อจะได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องขึ้น และเป็นแนวทางเสนอวิธีแก้ไขพฤติกรรมของเด็กด้วย

2) สถิติต่าง ๆ รวบรวมได้จากสถิติที่เจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์รวบรวมไว้ เช่น สถิติอายุ สถิติการศึกษา เป็นต้น

หลังจากกำหนดเรื่องที่จะวิจัยกับอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ก็ได้ปรึกษากับอาจารย์ทาง
 ด้านสถิติ เพื่อศึกษาการวิเคราะห์ข้อมูล การกำหนดตาราง การให้ชื่อตาราง ตลอดจนจำนวน
 ตารางที่จะใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้

ก่อนที่จะเริ่มแบบสอบถาม ผู้เขียนลองใช้แบบสอบถามนี้ในทำนองสัมภาษณ์แก่เด็กใน
 สถานสงเคราะห์จำนวน 10 คน รู้สึกว่าเด็กใช้เวลาตอบสัมภาษณ์ประมาณ 1 ชม. จาก
 การให้เด็กลองตอบสัมภาษณ์ที่รู้สึกว่ามีข้อบกพร่องที่สำคัญที่สุดถึงเด็กไม่คุ้นเคยกับผู้เขียน ไม่
 คอยขอมพูด ส่วนมากเป็นเด็กประหลาด ซ้ำๆ ผู้เขียนของงดการสอบถามและสัมภาษณ์ และ
 ต้องอยู่ร่วมกับเด็กเหล่านี้เพื่อทำความสนิทสนมคุ้นเคยอีกเป็นเวลา 1 เดือน จึงเริ่มส่งแบบ
 สอบถามและทำการสัมภาษณ์ได้

ในการเตรียมนักเรียนเพื่อให้ตอบแบบสอบถาม ผู้เขียนได้ขออนุญาตจาก
 กรมประชาสงเคราะห์ เพื่อเข้าไปศึกษากิจการของสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านบางละมุง
 ผู้เขียนได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เป็นอย่างมากในครั้งนี้ เมื่อ
 ได้สำรวจจำนวนเด็กจากเจ้าหน้าที่อย่างละเอียดแล้ว จึงเริ่มดำเนินการ

ผู้เขียนสามารถพบกับเด็กได้สะดวกในเวลารับประทานอาหาร เพราะเวลานั้นเด็ก
 มาพร้อมกันหมด ในการพบกันทุกครั้ง ผู้เขียนพยายามอธิบายความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้
 ว่าเพื่อประโยชน์ของตัวเด็กเองโดยเฉพาะ ขอให้เด็กพูดหรือตอบคำถามตามความจริง เรื่อง
 ราวที่ได้จะเป็นความลับ เพราะเด็กไม่คงแจ่มใสอย่างใด ผู้เขียนพบกับเด็กอีกหลาย
 ครั้ง จนกระทั่งคิดว่าเด็กเข้าใจความมุ่งหมาย และวิธีการตอบคำถามดีพอแล้ว จึงให้ตอบตาม
 แบบสอบถาม การมาสัมภาษณ์ให้เวลาเด็กเป็นอย่างช้า 1 สัปดาห์ ในระยะเวลานั้น ถ้า
 เด็กคนใดสงสัยอะไรให้ปรึกษากับผู้เขียน หรือเจ้าหน้าที่ เพื่อจะได้อธิบายให้เข้าใจ

ในการสัมภาษณ์ ผู้เขียนจะไปพบตามอาคารต่าง ๆ ในเวลาที่เด็กคุุโทรทัศน์ก่อนเข้านอน
 ทุก ๆ คืน เมื่อได้ข้อมูลจากแบบสอบถามมาพร้อมแล้ว ผู้เขียนจึงได้นำมาวิเคราะห์โดย
 ใช้วิธีสถิติดังต่อไปนี้

1. ส่วนมากวิเคราะห์หาจำนวนร้อยละ เพราะไม่ได้ทำการเปรียบเทียบกันกับเด็กปกติ

2. สำหรับในเรื่องอายุ หาอายุเฉลี่ย (Mean) อายุที่มีเด็กอยู่มากที่สุด (Mode) และพิสัย (Range) คือ ค่าแสดงความห่างระหว่างอายุสูงที่สุดกับต่ำสุด การหา Mean ในสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum f X}{N}$$

f = ความถี่

X = จำนวนอายุ

N = จำนวนเด็ก

ขอเท็จจริงที่ได้จากการสอบถามและสัมภาษณ์นักเรียนและเจ้าหน้าที่ ผู้เขียนได้ไปอยู่รวมควยตนเองเป็นเวลานานถึง 2 เดือน จึงคิดว่าขอเท็จจริงต่าง ๆ จากเด็ก 154 คนนี้จะเป็นความจริงมากที่สุด